

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/51/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115011739
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2115011739.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného O. C. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 07.06.2017, č. k. 24T/16/2015-303, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.02.2018 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný O. C. uznaný za vinného zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), § 127 ods. 4 Trestného zákona na tom skutkovom základe,

že
v presne nezistenom čase v roku 2010-2012 pri konflikte so svojou manželkou I. C. v Z. v rodinnom dome na ul. S. N. č. XX/A, túto pripútal v kuchyni ich rodinného domu policajnými putami o radiátor, pričom poškodená I. C. bola pripútaná o radiátor a obmedzená na osobnej slobode približne 15 minút a to do doby príchodu O. C., ktorý ju po príchode do rodinného domu našiel uplakanú a osamotenú, na čo jej vzápätí odomkol putá.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h) Trestného zákona a s použitím § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súčasne okresný súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 22.11.2014 a právoplatného dňa 22.11.2014, sp. zn.

OT/230/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 v spojení s § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 1 (jeden) rok.

Okresný súd rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 303-310.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že dňa 23.09.2015 bola okresnému súdu doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Trnava na obvineného O. C., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Na základe vykonaného dokazovania súd nepovažoval za preukázanú vinu obžalovaného za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Z uskutočnených svedeckých výpovedí počas konania pred súdom nebolo preukázané, že by prichádzalo k uvedenému trestnému činu týrania blízkej osoby zo strany obžalovaného.

Okresnému súdu v priebehu vykonávaného dokazovania vyplynula a bola preukázaná trestná činnosť obžalovaného v časti žalovaného skutku a to len v časti podanej obžaloby týkajúcej sa obmedzenia osobnej slobody poškodenej I. C., ktorá bola v presne nezistenom čase v roku 2010-2012, po konflikte so svojím manželom O. C., v Z. v rodinnom dome na ul. S. N. č. XX/A, pripútaná v kuchyni ich rodinného domu policajnými putami o radiátor, a takto bola poškodená I. C. obmedzená na osobnej slobode približne 15 minút, a to až do doby príchodu O. C., ktorý ju po príchode do rodinného domu našiel uplakanú a osamotenú, na čo jej vzápätí odomkol putá.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol súd najmä na spôsob spáchania činu obžalovaného, na následok tohto činu, na zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Okresný súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody, pretože tento trestný čin spáchal skôr, ako bol doručený (dňa 22.11.2014) trestný rozkaz Okresného súdu Trnava zo dňa 22.11.2014, sp.zn. OT/230/2014. Obžalovanému priznal jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, ako aj, že spáchal viac trestných činov.

Okresný súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 22.11.2014 a právoplatného 22.11.2014 pod sp. zn. OT/230/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad (zároveň z tohto trestného rozkazu prevzal trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá).

Okresný súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, na spodnej hranici trestnej sadzby. Zároveň obžalovanému podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona výkon tohto trestu podmiennečne odložil a určil mu skúšobnú dobu dva roky. Vzhľadom ku skutočnosti, že okresný súd podmiennečne odložil výkon trestu prevyšujúci dva roky, uložil obžalovanému aj probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe a ako obmedzenie mu zároveň uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, pretože z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný alkoholické nápoje požíva vo vyššej miere a skutku sa dopustil práve pod vplyvom alkoholu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu (č. I. 312 spisu), ktoré bližšie písomne odôvodnil v rozsahu č. I. 320-321 spisu.

Z písomného odôvodnenia odvolania vyplýva, že podal odvolanie proti výroku o vine, o treste, ako aj konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Namietal totožnosť skutku, keď podľa jeho názoru súd podľa § 278 ods. 1 Trestného poriadku môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobe. Uviedol, že síce súdna prax pripúšťa odchýlky od skutkového stavu uvedeného v obžalobe, kedy sa môžu k nemu pripojiť nové skutočnosti neuvedené v obžalobe, alebo naopak vynechajú sa skutočnosti uvedené v obžalobe, pokiaľ sa v priebehu konania ukážu ako nesprávne, ale to len v prípade kedy sa nemení priamo podstata skutku. V danom prípade okresný súd rozhodol o inom skutku, než je skutok, ktorý je predmetom obžaloby. Z vyššie uvedených dôvodov navrhuje odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a nariadil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavili všetky predvolané osoby.

Obhajca obžalovaného zotrval na písomne podanom odvolaní a navrhol, aby odvolací súd vec zrušil a vrátil súdu prvého stupňa. Okrem dôvodov uvedených v písomnom odvolaní navyše poukázal na to,

že okresný súd uložil obžalovanému súhrnný trest vo vzťahu k trestu, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp.zn. OT/230/2014, kde doposiaľ nebolo rozhodnuté o osvedčení sa, resp. neosvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe a preto podľa jeho názoru nastupuje zákonná fikcia osvedčenia sa obžalovaného zo zákona.

Zástupkyňa krajského prokurátora v zmysle § 319 Tr. por. navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť, nakoľko rozsudok okresného súdu považuje za správny a zákonný.

Obžalovaný sa pridržiaval prednesu svojho obhajcu, navyše uviedol, že v súčasnosti vykonáva ochranné protialkoholické liečenie, ktoré mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp.zn. 5T/33/2015. Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou a včas, v lehote stanovenej v § 309 Trestného poriadku.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 Trestného poriadku ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku. Na podklade podaného odvolania preto vykonal verejné zasadnutie, postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil :

- prokurátor okresnej prokuratúry podal dňa 23.09.2015 obžalobu na obvineného O. C., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

- okresný súd rozhodol dňa 30.09.2015 rozsudkom (č. l. 197), voči ktorému rozsudku podal odvolanie obžalovaný, pričom krajský súd uznesením zo dňa 04.10.2016, č. k. 3To/51/2016-223 rozhodol o podanom odvolaní tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dôvodom bol nezákonný postup súdu I. stupňa pri vypočúvaní svedkov, kedy nesprávnym poučením svedkov, oprel svoje rozhodnutie o dôkazy, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. K namietanej totožnosti skutku už v tomto uznesení odvolací súd vyslovil, že skutok, tak ako ho ustálil súd I. stupňa je len jednorázovým konaním obžalovaného, ktoré bolo súčasťou obžaloby, bolo preto povinnosťou súdu I. stupňa náležite odôvodniť, či totožnosť skutku bola zachovaná.

- na hlavných pojednávaniach okresný súd vykonal dokazovanie: výsluchom obžalovaného O. C., výsluchom svedkyne - poškodenej I. C., výsluchom svedka O. C., svedkyne G. C., svedka O. C. ml., svedkyne O. V. H., svedka O. H., svedkyne V. N., svedkyne F. G., svedka N. C., svedka V. Y., svedkyne Mgr. V. T., výsluchom znalca a oboznámením spisového materiálu.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok:

- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Predmetnou vecou sa už krajský súd zaoberal vo svojom rozhodnutí č. k. 3Tp/51/2016-223 zo dňa 04.10.2016, kedy podľa ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Čo sa týka obhajobou namietanej totožnosti skutku, touto otázkou sa okresný súd, po zrušení jeho predchádzajúceho rozsudku dôsledne vysporiadal, a náležite ju v napadnutom rozsudku odôvodnil keď uviedol, že v posudzovanej trestnej veci je daná čiastočná zhoda v konaní obžalovaného ako i v následku. Sám skutok v obžalobe obsahuje konanie obžalovaného spočívajúce v obmedzení osobnej slobody poškodenej. Okresný súd poukázal na čiastočnú zhodu aj v následku, pretože obmedzovanie osobnej slobody môže spolu s konaniami uvedenými v obžalobe (ktoré sa podľa názoru okresného súdu ale nepreukázali), vyústiť do týrania poškodenej. Na základe výsledkov dokazovania okresný súd upravil skutkovú vetu len v tom smere, že vypustil také konanie, ktoré na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané.

Krajský súd uvádza, že v časti totožnosti skutku sa zhoduje s právnym názorom okresného súdu, kedy, totožnosť skutku je zachovaná v prípade úplnej zhody konania a následku, zhody aspoň v konaní pri

rozdielnom následku, zhody aspoň v následku pri rozdielnom konaní, ako aj v prípade, ak konanie alebo následok, príp. oboje budú zhodné aspoň čiastočne, a to za predpokladu, že bude daná zhoda v podstatných okolnostiach.

V danom prípade nemožno chápať totožnosť skutku len ako úplnú zhodu medzi skutkovými okolnosťami uvedenými v obžalobnom návrhu a výrokom rozhodnutia súdu. Postačí zhoda medzi podstatnými skutkovými okolnosťami, tak ako to je aj v tomto prípade.

Krajský súd zastáva názor, že okresný súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania správne modifikoval skutkový stav oproti podanej obžalobe a konanie obžalovaného aj správne právne posúdil. Postupom okresného súdu bola zachovaná totožnosť skutku. Odôvodnenie výroku o vine má všetky náležitosti podľa § 168 Trestného poriadku, krajský súd sa s týmto odôvodnením stotožňuje a v podrobnostiach naň poukazuje bez potreby ho doplniť.

Krajský súd však zistil, že súd I. stupňa rozhodol o treste predčasne, nevykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zákonné rozhodnutie o uložení súhrnného trestu a tak sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Vôbec sa nezaoberal otázkou, či odsúdenie uložené obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 22.11.2014 a právoplatné dňa 22.11.2014, sp. zn. OT/230/2014, ku ktorému ukladal súhrnný trest v danej trestnej veci, nie je zahladené..

Podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Podľa § 50 ods. 5 Trestného zákona ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 <. bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 50 ods. 6 Trestného zákona rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 <. bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin.

Z rozhodnutia Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/230/2014, ako aj z odpisu registra trestov, je zrejmé, že predmetný trestný rozkaz, ktorým okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na 6 mesiacov so skúšobnou dobou na 1 rok bol vydaný dňa 22.11.2014 a právoplatnosť nadobudol dňa 22.11.2014. Skúšobná doba obžalovanému trvala do 22.11.2015. Je teda zrejmé, že v čase rozhodovania súdu I. stupňa mohol byť obžalovaný v zmysle vyššie uvedených citovaných ustanovení osvedčený zo zákona, pokiaľ nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote o jeho osvedčení resp. neosvedčení. S touto skutočnosťou sa však súd I. stupňa nevysporiadal a odvolací súd, vzhľadom na to, že mu spis OT/230/2014 nebol predložený, nemal možnosť doplniť dokazovanie jeho obsahom.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Povinnosťou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude doplniť dokazovanie obsahom spisu OT/230/2014, zistiť, či sa obžalovaný osvedčil, alebo neosvedčil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia v tejto veci, posúdiť, či sú splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu a následne rozhodnúť o treste rozsudkom zákonným spôsobom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.